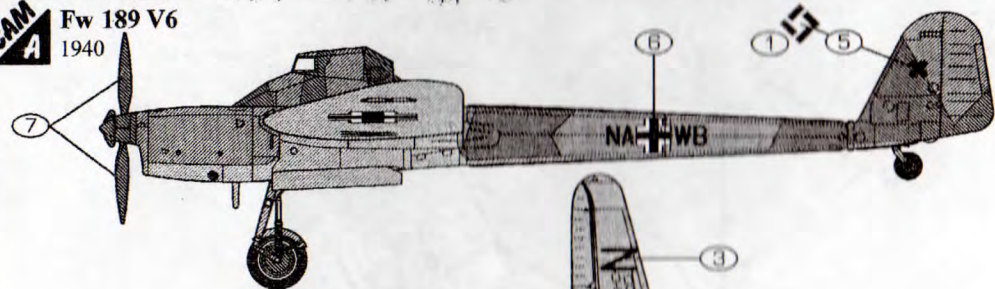
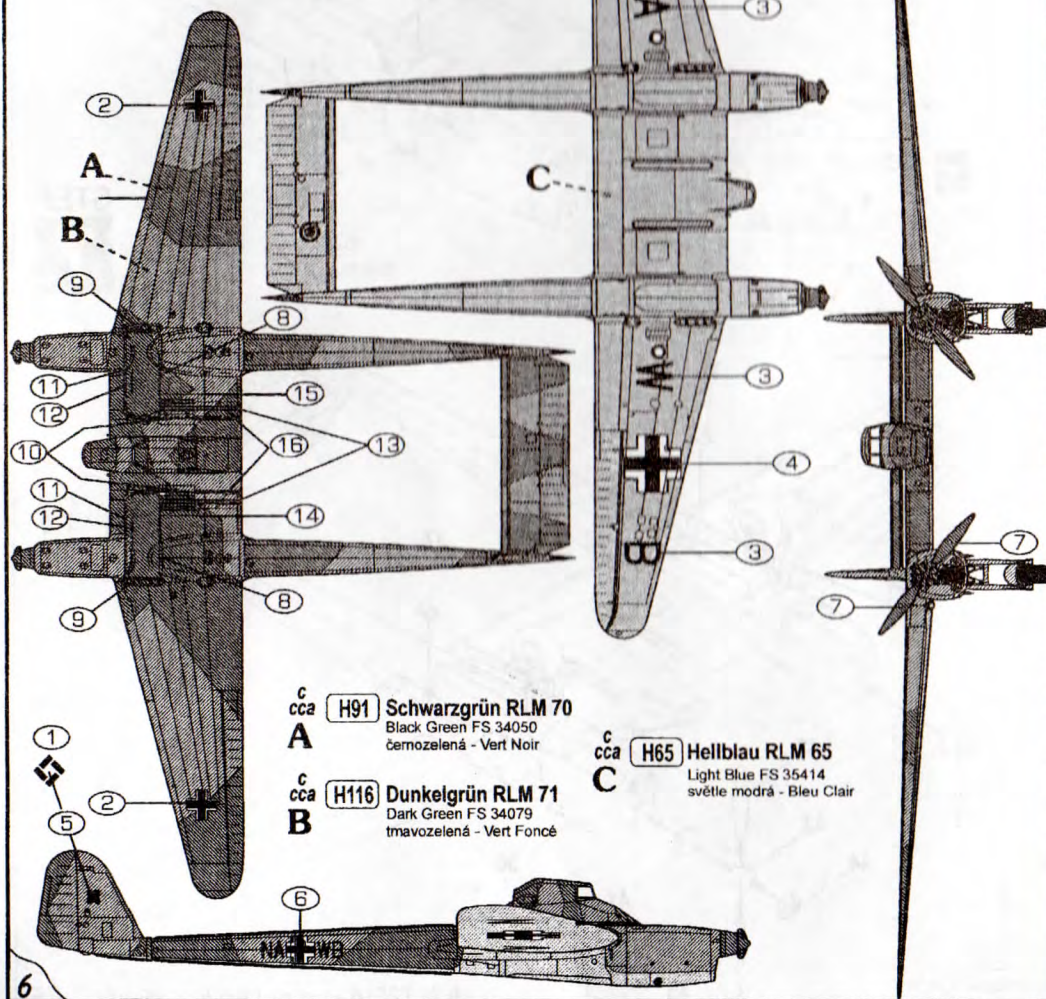

CAM 4 Fw 189 V6 1940

Note:

NA+WB marking is based on our newest research information and original photo documentation.

G
cca H91 Schwarzgrün RLM 70
Black Green FS 34050
černozelená - Vert Noir

c
cca H116 Dunkelgrün RLM 71
Dark Green FS 34079
tmavozelená - Vert Foncé

c
cca H65 Hellblau RLM 65
Light Blue FS 35414
světlá modrá - Bleu Clair

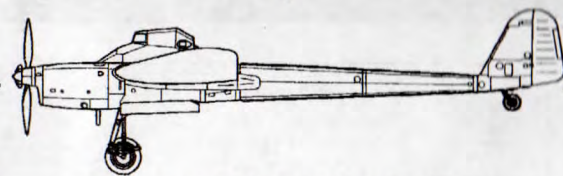

Kit No. 72516

PLASTIKOVÝ MODEL LETOUNU
PLASTIC AIRCRAFT KIT

1/72

PLASTIK FLUGZEUG MODELLBAUSATZ
MAQUETTE RÉDUITE EN PLASTIQUE

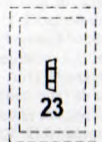
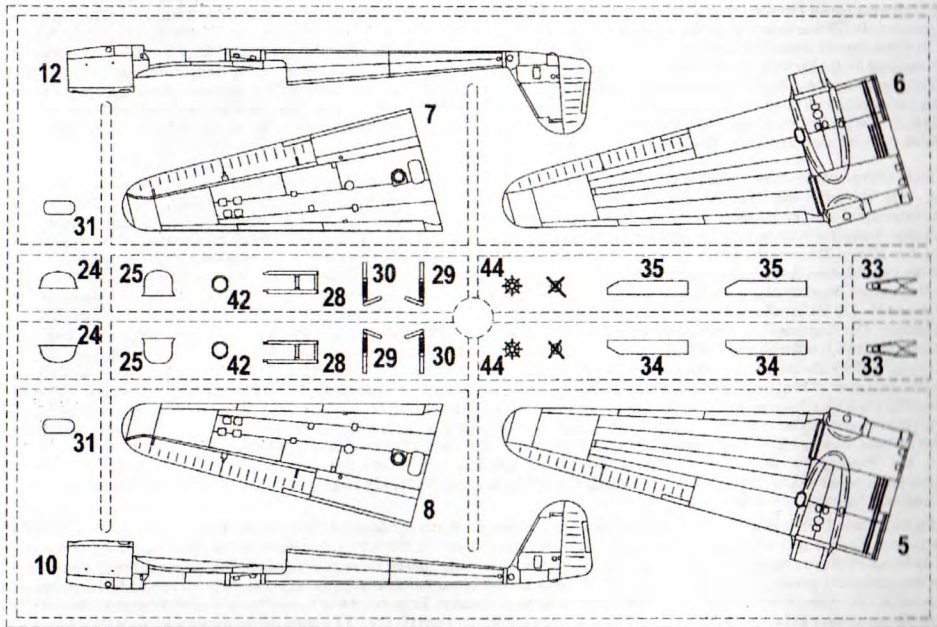
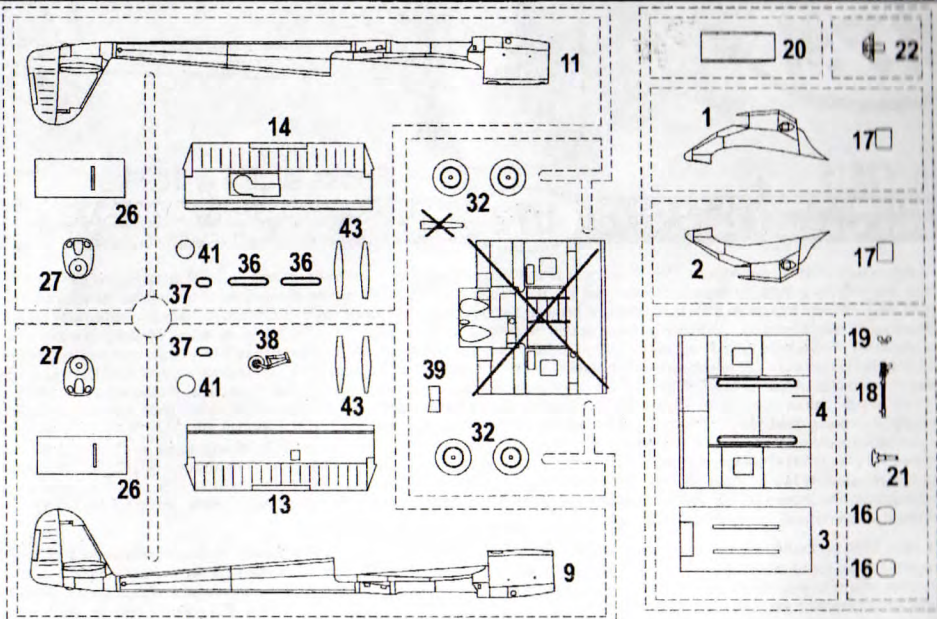
Focke Wulf Fw 189 V6

CZ Koncem roku 1938 byl prototyp Fw 189 V1 stažen ze zkušebního programu a byl vrácen do továrny Focke-Wulf za účelem přestavby na bitevní verzi určenou pro podporu pozemních vojsk označenou jako Fw 189 V1b, podle specifikace vydané Technickým úřadem Říšského ministerstva letectví (RLM) z roku 1937. Původní trupová gondola byla nahrazena malou trupovou konstrukcí z pancéřových plátů s malými pancéřovými skly kabiny pilota a střelce. Střelec seděl zády k pilotovi. Upravený prototyp zahájil zkušební lety na počátku roku 1939 letové zkoušky. Výsledky zkoušek však nebyly uspokojivé letoun byl příliš těžký a vyléhel z kabiny byl velmi omezený. Srovnání parametrů upraveného letounu V1b s konkurenčním Henschlem Hs 129 V1 ukázalo, že letové vlastnosti Hs 129 nejsou o nic lepší. Letouny Fw 189 V1a Hs 129 V1 bojovaly se stejným problémem byly příliš těžké na to, aby mohly být poháněny dvěma motory Argus As 410. Letoun Hs 129 byl však menší a tedy i levnější a také poskytoval menší cíl pro protiletadlové dělostřelce. Letoun Fw 189 V1b byl posléze zničen během předváděcího letu, kdy pilot s letounem havaroval při pokusu vyhnout se hangáru. Další prototyp označený jako Fw 189 V6 byl připraven podle standardu pro sériový bitevní letoun Fw 189C. Tento prototyp poprvé vzletl počátkem roku 1940. Konstrukce pancéřovaného trupu byla provedena podle upravené verze V1b v podobě, jak již byla testována na upraveném prototypu V1b. Motory Argus As 410A-1 dávaly maximální vzletový výkon 342 kW (465 k) a byly vybaveny automaticky stavitelnými vrutlemi. Nová byla střední část křídla se dvěma vestavěnými 20mm kanóny MG FF a čtyřmi 7,9mm kulometry MG 17. Zadní střelec dostal dvojici 7,9mm kulometů MG 81. Prototyp Fw 189 V6 byl dokončen pouze jako rezerva pro případ neúspěchu konkurenčního letounu Hs 129. Říšské ministerstvo letectví (RLM) koncem října 1940 vybralo jako bitevní letoun typ Hs 129 a tak Fw 189C definitivně ztratil jakoukoli naději na sériovou výrobu.

GB Late in 1938, the Fw 189 V1 was withdrawn from the test programme and returned to Focke-Wulf factory for modification as the V1b close-support aircraft according to the specification issued by the Technical Office of RLM in April 1937. The original fuselage nacelle was replaced by a small structure composed mainly of armour plate with small armoured glass screens for the pilot and gunner. Seated with his back to the pilot, the gunner was provided with a single 7.9mm MG15 machine gun. The adapted first prototype opened the flight tests at the beginning of 1939. The results were quite unsatisfactory the aircraft being too heavy, with a strictly limited outside view. Comparing characteristics of the revised V1b aircraft with the competing Henschel Hs 129 V1, showed no preference for the Henschel type. The Fw 189 V1b was fighting with the same problem - it was too overweight to be powered by two Argus As 410s engines. Henschel Hs 129 was however smaller and therefore cheaper, and also offered a much smaller target to enemy anti-aircraft gunners. Eventually the Fw 189 V1b was destroyed during a demonstration when the pilot crash-landed the aircraft to avoid hitting a hangar. The Fw 189 V6 (NA+WB) was, as the production standard for the Fw 189C ground-attack series, first flown at the beginning of 1940. It was based on the definitive fuselage nacelle tested on the Fw 189 V1b. The Argus As 410A-1 engines were fitted with variable pitch propellers and they provided each 465 hp maximum take-off power. The middle part of the wing was redesigned with two built-in 20mm MG FF cannons and four 7.9mm MG 17 machine guns. The rear gunner was equipped with twin 7.9mm MG 81 machine guns. The Fw 189 V6 prototype was finished only as a reserve in the event of disappointment with the Hs 129. The RLM selected the Hs 129 at the end of October 1940 definitely and the Fw 189C lost any chance to enter series production.

D Ende 1938 wurde der Prototyp der Fw 189 V1 aus dem Versuchsprogramm zurückgezogen und in die Fabrik zu Focke-Wulf zurückgegeben zwecks Umbau in eine Kampfversion, die für die Unterstützung der Bodentruppen bestimmt war und gemäß der vom Technischen Amt des Reichsluftfahrtministeriums (RLM) ausgegebenen Spezifikation vom Jahr 1937 als Fw 189 V1b bezeichnet wurde. Die ursprüngliche Rumpfgondel wurde durch eine kleine Rumpfkonstruktion aus Panzerplatten mit kleinen Panzerglasskabinen für den Piloten und den Schützen ersetzt. Der Schütze saß Rücken an Rücken mit dem Piloten. Der umgestaltete Prototyp hat Probeflüge zu Beginn des Jahres 1939 durchzuführen begonnen. Die Prüfergebnisse waren jedoch nicht zufriedenstellend, denn das Flugzeug war allzu schwer und der Ausblick aus der Kabine eng begrenzt. Der Vergleich der Kennwerte der umgestalteten Flugzeugs V1b mit dem Konkurrenztyp von Henschel, Hs 129 V1, hat gezeigt, dass die Flugeigenschaften der Hs 129 um nichts besser waren. Die Flugzeuge Fw 189 V1b und Hs 129 V1 haben mit dem gleichen Problem gekämpft: Sie waren viel zu schwer, um von den zwei Argus-As-410-Motoren angetrieben werden zu können. Das Flugzeug Hs 129 war jedoch kleiner und also auch billiger und hat somit der Flugabwehr ein kleineres Ziel geboten. Das Flugzeug Fw 189 V1b wurde schließlich während dem Vorführungsfly, als der Pilot mit dem Flugzeug bei dem Versuch, dem Hangar auszuweichen, havarierte, zerstört. Ein weiterer als Fw 189 V6 bezeichneter Prototyp wurde gemäß Standard für das Serienkampfflugzeug Fw 189 C vorbereitet. Dieser Prototyp ist zum ersten Mal zu Beginn des Jahres 1940 aufgestiegen. Die Konstruktion des gepanzerten Rumpfes wurde entsprechend der umgestalteten Version V1b in derjenigen Gestalt ausgeführt, wie sie schon am umgestalteten Prototyp V1b getestet worden war. Die Argus-As-410A-1-Motoren haben eine maximale Startleistung von 342 kW (465 PS) geliefert und wurden mit automatisch einstellbaren Propellern ausgestattet. Neu war der Flügelmittellteil mit zwei eingebauten 20-mm-Kanonen MG FF und mit vier Maschinengewehren MG 17, Kaliber 7,9 mm. Der Heckschütze hat ein Paar Maschinengewehre MG 81 vom Kaliber 7,5 mm bekommen. Der Prototyp Fw 189 V6 wurde nur als Reserve für den Fall des Misserfolges des Konkurrenzflugzeuges Hs 129 vollendet. Das Reichsluftfahrtministerium (RLM) hat Ende Oktober 1940 als Kampfflugzeug den Typ Hs 129 ausgewählt, womit die Fw 189C jegliche Hoffnung auf eine Serienproduktion definitiv verloren hatte.

F En fin d'année 1938 le prototype Fw 189 V1 fut retiré du programme d'essai et retourné à l'usine Focke-Wulf aux fins de sa reconversion en une version de combat destinée pour le support de l'armée de terre, sous désignation Fw 189 V1b, conformément à la spécification délivrée par le Bureau technique du Ministère d'aviation du Reich (RLM) de 1937. La nacelle du fuselage initiale fut remplacée par un fuselage de petite construction en panneau armé avec des petits vitres armés à la cabine du pilote et du mitrailleur. Le mitrailleur était assis dos à dos au pilote. Le prototype modifié a commencé les vols d'essai au début de 1939. Les résultats de ces essais n'étaient toutefois pas satisfaisants l'engin était trop lourd et la vue à partir de la cabine était très limitée. La comparaison des paramètres de l'avion modifié V1b avec l'engin concurrentiel Henschel Hs 129 V1 a montré que les qualités de vol de Hs 129 ne sont pas bien meilleures. Les engins Fw 189 V1b et Hs 129 V1 affrontaient le même problème ils étaient trop lourds pour pouvoir être équipés de deux moteurs Argus As 410. L'avion Hs 129 était en effet plus petit et donc même moins cher et il représentait un cible moins grand pour les artilleurs anti-aériens. L'avion Fw 189 V1b fut ensuite détruit lors du vol de présentation, quand le pilote a naufragé en voulant éviter le hangar. Un nouveau prototype indiqué comme Fw 189 fut mis en place selon le standard pour l'avion de combat de série Fw 189C. Ce prototype a quitté pour la première terre au début de 1940. La construction du fuselage armé a été réalisée selon la version modifiée V1b sous la forme qui a déjà été testée sur le prototype modifié V1b. Les moteurs Argus As 410A-1 donnaient une puissance maximale de décollage de 342 kW (465 ch.) et étaient dotés d'hélices à pas variable automatique. La partie centrale de l'aile était nouvelle et était équipée de deux canons incorporés de 20 mm MG FF et de quatre mitrailleuses 7,9 mm MG 17. L'artilleur à l'arrière a reçu une paire de mitrailleuses 7,9 mm MG 81. Le prototype Fw 189 V6 fut achevé uniquement pour servir de réserve dans le cas de non réussite de l'avion concurrentiel Hs 129. Le Ministère d'aviation du Reich (RLM) avait en effet choisi en fin d'octobre 1940 le type Hs 129 en tant qu'avion de combat et ainsi Fw 189C a perdu définitivement la chance d'être fabriqué en série.

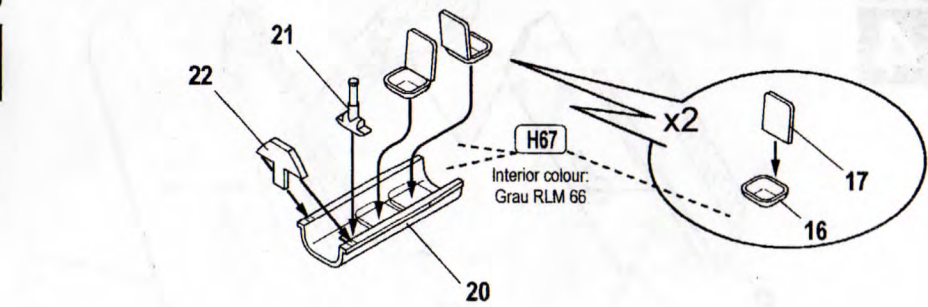
HUMBROL
COLOURS code NÁTRIT
COLOUR COLOUR
FARBEN FARBEN
PEINDRE PEINDRE

? MOŽNOST VOLBY
OPTIONAL
REMOVE NACH BELIEBEN
OPTION

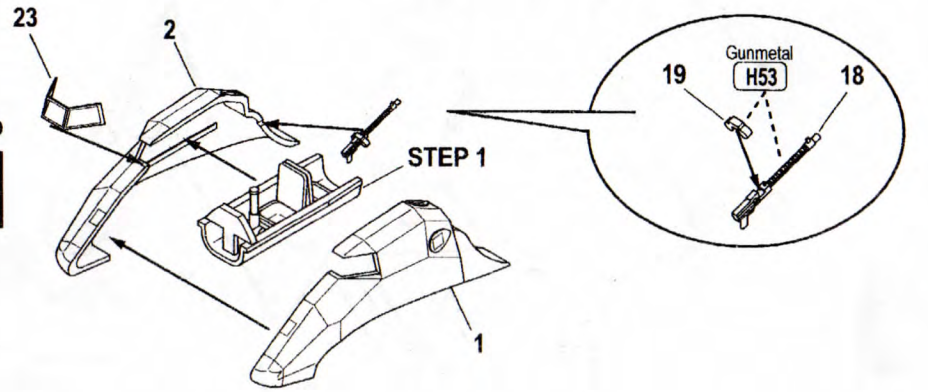
X VYŘÍZNOUT
REMOVE
ENTFERNEN
DETACHER

■ ZHOTOVIT NOVĚ
SCRATCH BUILD
FERTIGSTELLEN
ACHEVER

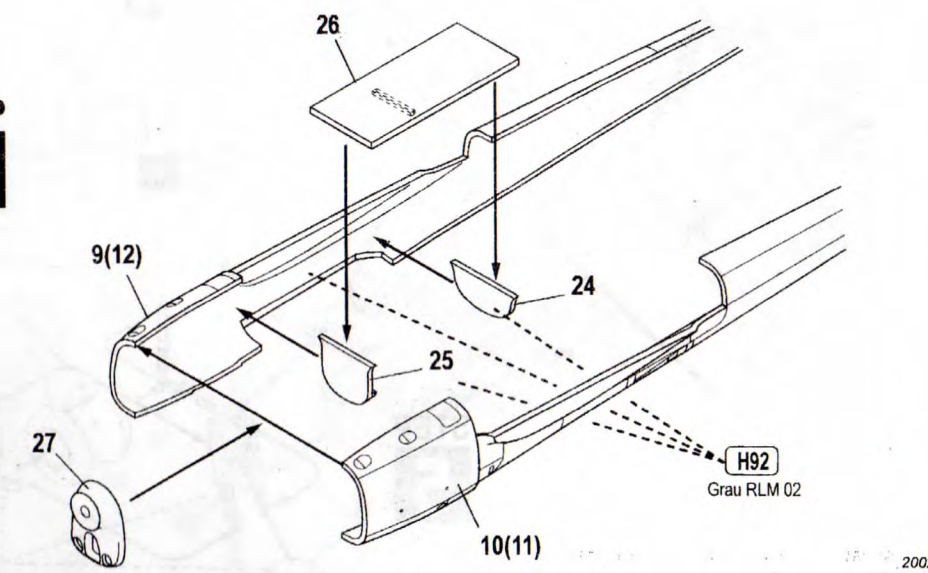
STEP 1

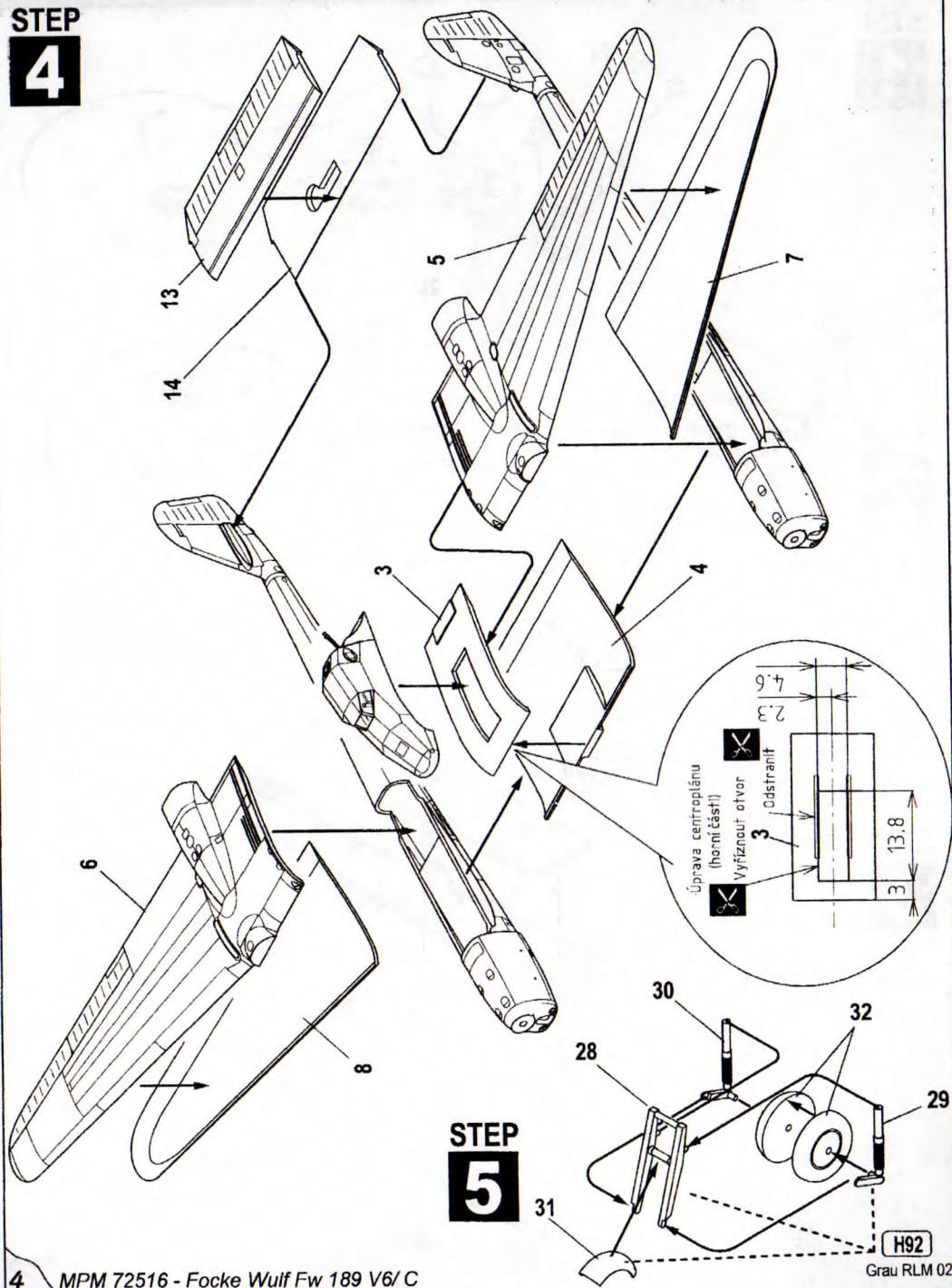
STEP 2

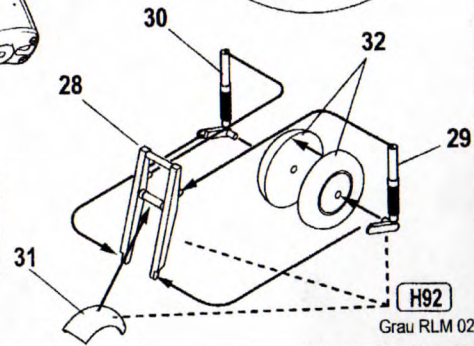
STEP 3

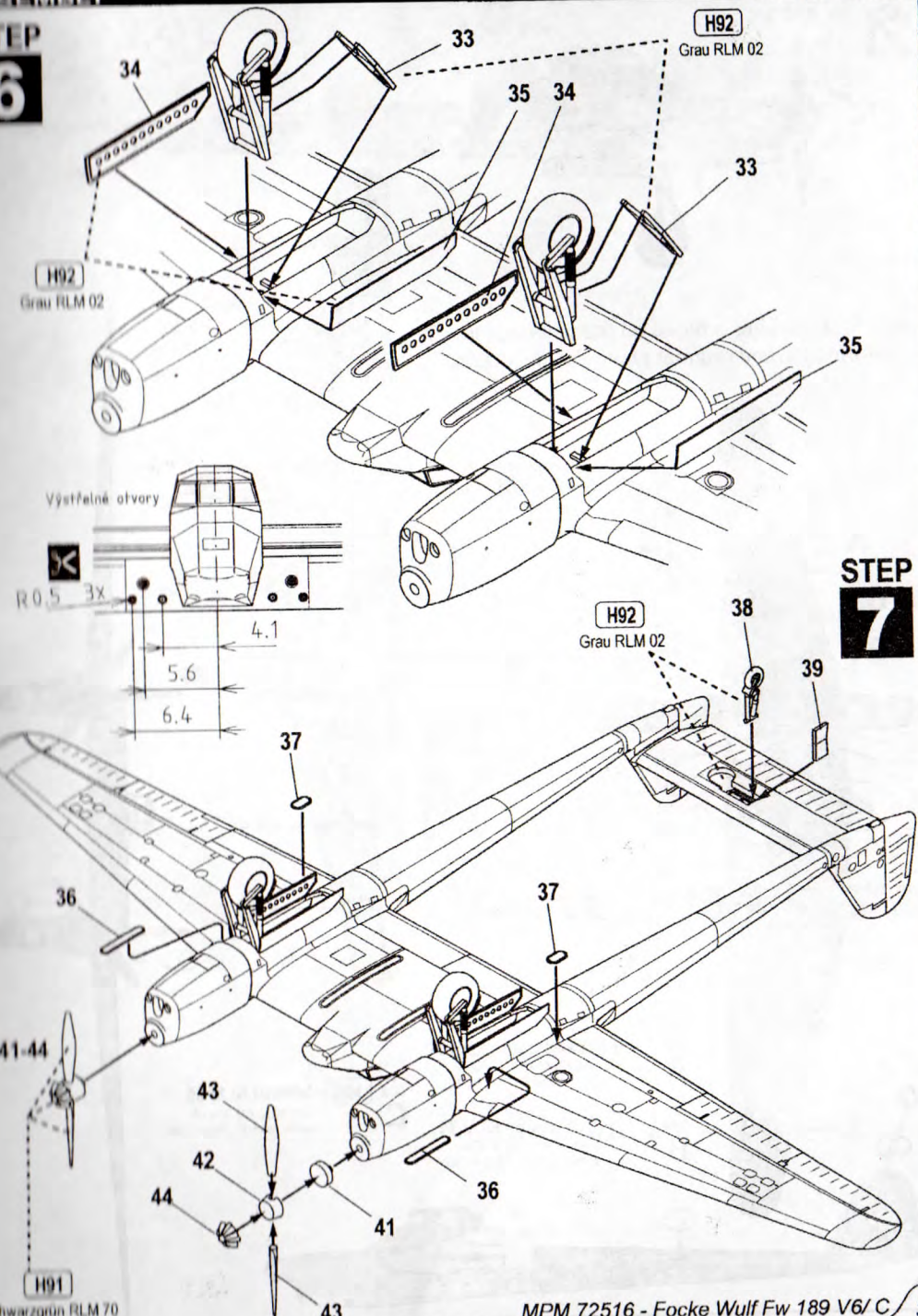
STEP
4

STEP
5

STEP
6

STEP
7

